

[Hans Hedtoft.]

Regeringen ejer en, jeg havde nær sagt maaske særlig af de Radikale højt vurderet Finansminister, hvis nationaløkonomiske Professorære blev sat i Pant, da han traadte ind paa det Knud Kristensen'ske Fodboldhold. Alle Mennesker eller mange Mennesker troede, at han skulde spille centre-halfback, det vil sige være Holdets førende Mand, den Mand, der paa et Fodboldhold hepper Gutterne op, og hvis en af dem svigter, selv kampglad og ivrig lægger Krop til og sørger for, at Fodbolden kommer den rigtige Vej. Der er imidlertid i Dag et og andet, der tyder paa, at den højtærede Finansminister i Kampen for at skabe Plan og Orden er ved at tabe Pusten og har ladet sig reducere til Linievogterens beskedne Plads og nu maa nøjes med den Funktion blot at paase og kipe med Flaget, naar Bolden er ved at ryge uden for Budgettets Rammer.

Den 1. April holdes der jo en politisk Tipskonkurrence her i Landet, og jeg haaber, at den økonomiske Politik, Regeringen har ført, vil blive dyr for den. Regeringens eneste Middell er blevet den Spareplan, hvorom vi tydeligt nok har sagt vor Mening. Det er nemlig ikke nogen Plan, men et lidet bearbejdet Overslag over Eksportindtægter og Importudgifter, et Overslag, som enhver i Dag kan se ikke vil holde.

Det, der var fornødent, var, som jeg tidligere har sagt, ikke alene en Balanceplan, men en Genopbygningsplan, en Produktionsforøgelsesplan, en Eksportplan, lavet af Regeringen sammen med Erhvervslevets og Arbejdernes Mænd. Den højtærede Finansminister har i November her i Tinget nævnt den Kæmpeopgave, der foreligger, og det er kort sagt den, at den normale Investering skal fordobles. Hvis vi nogen Sinde her i Landet igen skal naa 1939's Levstandard, hvis vi overhovedet skal gøre os Haab om en opadgaende Linie i Danmark, saa maa Raastoffer og Arbejdskraft i langt større Udstrækning end hidtil bruges til at udvide, til at forbedre og til at modernisere vort Produktionsapparat, vort landbrugsmæssige og vort industrielle Produktionsapparat, og samtidig skal et omfattende planlagt Byggeri baade af Menneskeboliger og til Erhvervsformaal finde Sted. Sandheden er, at vi i 1946 ikke er kommet et Skridt i den Retning. Vi har i 1946 højst haft normal Investering, en Investering, der modsvares og delvis ophæves af en voksende Gæld til Ulandet. Dette er det sørgelige Resultat af Regeringens Ubeslutsomhed og Mangel paa positiv Maalsætten, og hvis

det fortsætter, risikerer vi i Danmark en økonomisk Stagnation. 1939's Velstand, som er Forudsætningen for videregaende sociale Fremskridt, vil vi ikke naa.

Paa Baggrund af den store Betydning, Udenrigshandelen har for Danmark, er det klart, at vi alle og Befolkningen i Almindelighed med Opmærksomhed følger de Handelsaftaler, der bliver sluttet med Ulandet, og det er lige saa klart, at det vækker den alvorligste Bekymring, hvis disse Handelsaftaler ikke faar tilfredsstillende Indhold. Desværre har Befolkningen med Rette i det forløbne Aar været betænkelig ved den Udvikling, vor Handelspolitik er ved at tage. Samhandelen med vore to vigtigste Kunder, Storbritannien og Sovjetunionen, har givet Anledning til Bekymring og Kritik, og selv om en Del af denne Bekymring og Kritik maaske har været overdreven, er det dog givet, og det skal siges rent ud, at meget paa disse Omraader ikke er, som det var ønskeligt, og som det burde være.

Hovedsvagheden i den dansk-engelske Samhandel er, at medens den danske Regering har sikret England Fortrinsret til en meget betydelig Del af vor Landbrugseksport, er der ikke samtidig fra engelsk Side blevet givet Tilsagn om faste Leverancer til faste Priser for de Varer, Danmark køber i England. Og denne Hovedsvaghed er ikke blevet afhjulpet ved de sidste dansk-engelske Handelsforhandlinger i London. Tværtimod er der kommet en ny uheldig Faktor ind i vort Handelssamkvem med dette Land, idet Storbritannien som en Betingelse for en Prisforhøjelse for Bacon har krævet, at denne Prisforhøjelse fuldt ud skal komme Svineproducenterne til gode. Denne yderligere Komplikation i vort Samhandelsforhold er saa meget mere betænkelig, som der herved er skabt et farligt Præcedens for en fremtidig Sammenblanding af vor Handelspolitik og vor indre Fordelingspolitik, et Præcedens, der bl. a. i høj Grad vil vanskeliggøre, at vore Handelsforhandlinger fremtidig kan blive ført i det saglige og overpartiske Plan, hvor de bør føres. Hertil kommer, at Godkendelsen af det engelske Krav vil betyde en Oppustning, en ny Oppustning af det danske Pris- og Omkostningsniveau og herigennem paa længere Sigt vil vanskeliggøre vort Landbrugs Konkurrenceevne paa Verdensmarkedet. Det er paa denne Baggrund, vi ikke har deltaget i Godkendelsen af Resultatet af de dansk-engelske Handelsforhandlinger i London. Vi vil ikke lade Indtægtsudviklingen i dette Land blive bestemt gennem Indholdet